

29. GAIA: NUTRIZIO ENTERALA ETA PARENTERALA

1.- NUTRIZIO ENTERALA

Definizioa: Elikagaiak zundaren bidez eta digestio aparatua erabiliz ezartzen direnean

Zunda erabiltzen da (aho eta esofago fasea ezabatuz)

Dietaren ezaugarriak: dietak likidoak, grumorik gabe eta biskositate gradu egokiarekin (Etxeko janariak EZ du balio)

1.1.- Helburua

- Egoera nutrizional egokia lortu
- Digestio aparatua funtzionamendua mantendu

1.2.- Noiz erabili behar da?

- Gaixoak elikatu nahi ez duenean
- Gaixoak elikatu ezin duenean
- Behar handiko gaixoak (erre-handiak, politraumatizatuak...)

1.3.- Noiz EZ da erabili behar?

- Urdail-zulaketa
- Ileo paralitikoa
- Urdaileko Hemorragiak
- Gorakoak
- Hesteetako luzeera desegokia

Liseri aparatua funtzionala
beharrezkoa da !!!

1.4.- Sarbide teknina desberdinak

A) EZ inbasiboak:

- Nasogastrikoa
- Nasoduodenala
- Nasoyeyunala

A) Inbasiboak

- Faringostomia
- Esofagostomia
- Gastrostomia
- Duodenostomia
- Yeyunostomia

1.5.- Abantailak

- Modu fisiologikoena da
- Prestatzeko,emateko eta kontrolatzeko hobe
- Konplikazio gutxiago eta larritasun gutxiagorekin

2.- NUTRIZIO PARENTERALA

Definizioa: Elikagaiak zainaren bidez ematean datza, odolbide zentralak erabiliz

2.1.- Noiz erabili behar da?

Liseri aparatua funtzionala EZ denean

Ahal den kasuetan, modu fisiologikoena erabili behar da, hau da:



2.2.- Sarbideak

Odolbide zentralak izaten dira: kaba, subklabioa, yugularra

Sarbidea erosoan izan behar da

Arazo septikoak agertu daitezke, arriskutsua izan daiteke

2.3.- Dietak

Dieta nahasteak ematen dira “todo en uno” (Gluzidoak, proteinak, gantzak, mineralak..)

Gaixoaren behar energetikoak neurtu behar dira eta beharrak kalkulatu